

[Ole Bjørn Kraft.]

Udtalelser, at det er et Mindretal, der har sin Frihed til at hævde sit Synspunkt. Det konservative Folkepartis Ledelse har ikke ønsket at hindre en fri Meningsudveksling inden for Partiet om denne Sag, der er af saa vital Betydning, og der er sikkert ogsaa adskillige Medlemmer i denne Sal, der ude i Landet har hørt disse Synspunkter aabent forfægtet paa Vælgermøderne af flere af Partiets Medlemmer, som er Tilhængere deraf.

Nu hævdes det — jeg tror, at det særlig er det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen, der har givet Udtryk derfor —, at den Resolution, som blev vedtaget i Aalborg, viste, at den Udtalelse, vi havde fremsat, kun var en Episode, som der ikke kunde lægges nogen Vægt paa. Jeg vil ganske overlade til det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen at lægge Vægt paa, hvad han ønsker at lægge Vægt paa, eller at lade være at lægge Vægt paa, hvad han ikke ønsker at lægge Vægt paa. Det synes i øvrigt i Øjeblikket at være saaledes, at der inden for Regeringspartierne er en Tilbøjelighed til helst at ville lægge saa lidt Vægt som muligt paa Standpunkter, der ikke giver dem Mulighed for at staa som de eneste, der ønsker Forfatningen ændret. Men for at der nu ikke skal være nogen Uklarhed paa dette Omraade, beder jeg Tingets Medlemmer lægge Mærke til, at der ikke i Aalborg-Resolutionen findes eet Ord, der kan udlægges, som om Det konservative Folkeparti har afvist enhver Drøftelse af Forfatningsspørgsmaalet. Resolutionen fastholder — og her er der jo ikke nogen Uoverensstemmelse mellem de Synspunkter, vi har gjort gældende, og de Synspunkter, Resolutionen hævder —, at vi skal have et Tokammerssystem, et Tokammerssystem, som er et Bolværk over for vilkaarlige Overgreb og forbigaaende Stemninger. Men Vejen til en Forhandling om, af hvad Karakter dette Tokammerssystem skal være, er ikke spærret af Aalborg-Resolutionen. Jeg kan i denne Forbindelse ligefrem henvise til, hvad mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, udtalte herom under Finanslovdebatten, hvor han behandlede dette Spørgsmaal. Han sagde udtrykkeligt, at denne Resolution har givet et klart og tydeligt Udtryk for, at et Tokammerssystem af den ene eller den anden Karakter ønskes.

Der var derfor intet i Aalborg-Resolutionen, som hindrede, at den kunde vedtages enstemmigt af det konservative Landsraads-møde. Lad mig tilføje, at den Holdning, som Venstrepartiet har indtaget under denne Sags Behandling, hvor man har opfordret Regeringen til Forhandling om en Valgordning, der vilde lægge en udstrakt og stærk Magt i Socialdemokratiets Hænder, et Venstre, som desuden ikke afviser en Drøftelse af en Ændring af Forfatningen, og endelig den Maade, paa hvilken Venstre haandhæver Landstingets Stilling, naturligvis ikke kan styrke Tilslutningen til den nuværende Ordning. Lad mig desuden give Udtryk for, at der naturligvis inden for Konservatismen, inden for hele Konservatismen, som jeg maaske allerede har sagt, er Enighed om, at der skal være Garantier for Mindretallet i den Forfatning, der bliver skabt.

Men vi snakker saa meget om Forfatningsspørgsmaalet. Der foreligger jo endnu ikke noget Forslag fra den højtærede Regering. Vi har hørt det saa tit, at Regeringen havde til Hensigt at forelægge et Forslag, men det er ikke kommet. Statsminister Stauning proklamerede i Begyndelsen af Aaret i en stor Tale i Studenterforeningen, at et Forslag var paa Trapperne, og nu er der i Regeringens Aabningstale ogsaa proklameret, at et Forslag vilde blive forelagt. Endnu har vi ikke set det. Det vil maaske være rimeligt at afvente Forelæggelsen af dette Forslag, før man drøfter Spørgsmaalet nærmere i Detailler. Lad os nu se, af hvad Karakter Regeringens Forfatningsforslag er, om det er et virkeligt Forfatningsændringsforslag i Overensstemmelse med Tidens Krav, før vi drøfter det nærmere; ja, lad os se, om Regeringen overhovedet fremsætter et Forfatningsforslag.

Formanden: Den ærede Taler benyttede i Begyndelsen af sit Foredrag Vendingen: det efter Forretningsordenen ærede Medlem. Jeg erindr, at en lignende Vending tidligere er anvendt under Forhandlingerne her i Tinget. Jeg advarer mod, at man fortsætter med dette, og henstiller, at man fra alle Sider, ganske uanset de Følelser, man maatte nære over for andre tilstedeværende Medlemmer eller Ministre, holder sig til den Høflighedsformel, der er angivet i Forretningsordenen.